

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA DE GRANOLLERS: 75 ANYS D'HISTÒRIA.

A la ciutat de Granollers, l'excursionisme organitzat comença l'any 1916 amb el Centre Excursionista de Granollers, però, abans de la seva constitució, a la nostra ciutat havien existit altres mostres. La primera d'elles a l'any 1889 és l'anomenada Societat Incògnita Excursionista, també sabem d'una secció excursionista l'any 1906 dins de l'Ateneu Obrer. Després de la desaparició del Centre Excursionista de Granollers, apareixerà l'embrió primerenc que donarà lloc a l'Agrupació Excursionista de Granollers. Es tracta del Grup Excursionista Els Ginetes, constituït el 5 de febrer de 1922 per membres del Pomell de Joven-tut "Les Quatre Barres". Va ser el 7 de març de 1928 quan, segons Josep Estrada, es va constituir l'Agrupació Excursionista de Granollers, presidida per en Salvador Llobet. Com passa amb la resta d'entitats excursionistes, el vessant cultural és el més marcat en els primers anys, així socis com Salvador Llobet, Antoni Jonch o Josep Estrada, entre d'altres faran de l'agrupació un centre d'estudis de la història, la natura i la geografia de la comarca i el país. L'any 1931 apareix el primer número del Butlletí, i es creen les seccions d'estudi, fotografia i la femenina, al 1932 la d'atletisme. L'any següent apareixen dos seccions que seran importants dins la història de l'agrupació: la d'infants i la d'esquí. Seran anys aquests, fins la Guerra Civil, d'un gran nombre de conferències, cursets, campionats, acampades i campanyes d'excavacions arqueològiques. Entre els anys 1937 i 1939, l'activat serà nul·la, no és fins 1940 que és torna a organitzar sota la presidència de Josep Torruella. S'ha de destacar d'aquesta primera època post-bèl·lica el Trofeu Torruella d'atletisme. L'any 1944 Antoni Jonch és elegit president. Símbol de la revifalla de l'agrupació són les noves seccions que apareixen: l'any 1944, la de ping-pong i la de columbofilia, el 1948 la de tir amb arc. Els anys cinquanta els socis

de l'agrupació es comencen aproximar a les altes muntanyes dels Pirineus, també trobem alguna sortida de setmana Santa a Chamonix, també es fan les primeres exploracions al Sot del Bac l'any 1958, per enfilarse per les seves parets, són els orígens de l'escalada a Granollers. Tres seccions desapareixen en aquesta dècada, concretament l'any 1952, la secció d'Atletisme passa a ser del Club Atlètic de Granollers, a més les de columbofilia i la de tennis taula són tancades com a conseqüència de la falta de socis. L'any 1957 entra com a president Joan Bertran. L'any 1962 neix el Grup d'Investigacions Espeleològiques de Granollers (GIEG), aquesta realitzarà diferents prospeccions espeleològiques, així com a concursos de fotografia i els "sopars negres". Un punt d'inflexió i crisi a l'Agrupació el trobem a l'any 1967, quan tota la junta dimiteix en bloc. Durant principis dels anys setanta hem de destacar l'activitat de les seccions d'espeleologia i esquí. La primera va efectuar nombroses exploracions per tot Catalunya, la d'esquí destaca pel gran volum de campionats als qual participa. L'any 1975 la secció d'espeleologia porta a terme una expedició a Eslovènia, i al 1978 la nova secció d'escalada, creada l'any 1976 i que s'anomenarà SEDEG (Secció d'Escalada de Granollers) marxa a Groenlàndia fent coincidir l'expedició amb l'any del cinquanta aniversari de l'agrupació. A finals dels setanta un grup de persones més joves i amb ganes de treballar van agafar el relleu al cap davant, Alfons Garcia. La secció d'infants continua la seva tasca d'educació i formació dels joves que formaran part de l'agrupació, tasca que serà continua fins als nostres dies. Els anys finals de la dècada dels setanta marquen un punt d'inflexió al nostre país que s'obre a l'exterior, els mitjans de transport privats són a l'abast de la majoria de la població i algunes muntanyes, com els mateixos Alps, es

converteixen en un luxe no massa llunyà. Són els anys de les grans expedicions de l'entitat i el perill es troba en el tancament del grup que forma l'Agrupació i la no renovació dels seus membres. No tardaran en aparèixer, però, diferents activitats de caire popular i obertes al públic en general. Les Mostres de Cinema de Muntanya, que es varen dur a terme entre 1987 i 1993, en les seves diferents edicions, varen portar a la nostra ciutat personatges de la talla de John Hunt (cap de l'expedició que coronà l'Everest per primera vegada), Walter Bonatti, Anderl Heckmair o Ricardo Cassin, tots ells personatges mítics de la muntanya. D'altra banda, les excursions populars i les campanyes de plantades d'arbres, que més enllà d'intentar pal·liar els efectes dels incendis forestals volien fer germinar una nova llavor en la consciència col·lectiva del país. A la darrera dècada del segle XX, l'Agrupació farà un important pas endavant amb la compra d'un immoble del carrer de Corró La iniciativa de convertir-se en propietaris, proposada per la Junta dirigida per Jordi Icart, des de 1986, es va posar en marxa mitjançant aportacions voluntàries, de 5.000 pessetes, fetes per alguns membres de l'entitat a canvi del títol de Soci Col·laborador. Actualment podem afirmar que l'Agrupació gaudeix d'una gran salut. Els cursos d'iniciació a les activitats de muntanya han donat un revifalla i donen l'oportunitat de conèixer l'Agrupació a molta gent, les quals són el futur d'aquesta.

*Francesc Roma i
Francesc Sánchez*